

Áldjátok népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét. Ő tartott életben bennünket és nem engedte, hogy lábunk meginogjon. (Zsoltár 66, 8-9)

Mt 19,23-26

Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fókán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni. Amikor meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbenek, és így szóltak: Akkor kicsoda üdvözülhet? Jézus rájuk tekintett, és ezt mondta nekik: Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.

Pénteken már hallottuk a gazdag ifjú történetét, és láthattuk a bolond majom példáját, aki azért nem tudott megszabadulni, mert nem engedte el ami a mancsában van. A teve és a tű foka, kb. ugyanerre utal: Ez így nem megy! Egy teve soha nem fog átférni egy tű fókán!

Hadd olvassak fel nektek egy történetet a kínai, i.e. 9. században élt Lin-csi apátról:

Lin-csi apát egy nap meglátogatta a szomszédságában álló kolostort. Az ottani apát büszkén mutatta neki, mennyi bambuszfáklyát gyártanak a szerzetesei.

– Szorgalmas, dolgos szerzeteseim vannak, Lin-csi, láthatod! Sokat dolgozunk, de sokat is keresünk. Annyi bambuszfáklyát adunk el a városban, hogy kolostorunk vagyona vetekszik Vang nagyúréval.

– Na és miért szorgoskodtok ilyen nagyon, apát uram? – kérdezte tőle Lin-csi.

– Munkánk hasznából munkásokat veszünk a faluból, és velük még több bambuszfáklyát gyártunk. Majd azt is eladjuk a városban.

– És a hasznából újabb fáklyákat gyártotok és újabb hasznot termeltek? – kérdezett újból Lin-csi.

– Igen. A hasznából újabb hasznot termelünk, abból megint újabbat, és így tovább – válaszolta az apát, majd szétrepesztette a büszkeség.

– Mondd, minek nektek ehhez a kolostor? – firtatta Lin-csi. – Nyugodtan kint maradhattatok volna a városban, ott is mindenki ilyesmivel van elfoglalva.

– Elárulom neked, Lin-csi. Már csak néhány év, s a miénk lesz az ország leggazdagabb kolostora. Ezután megint néhány év, és úgy élünk majd itt, mint palotájában a császár. És amikor gazdagok leszünk, már nem gyötörjük magunkat fárasztó munkával, csak magunkra figyelünk. Teát iszunk naphosszat, s a Tanításról beszélgetünk. Elmélkedünk, és hallgatjuk a kert madarainak énekét. Boldog idők várnak ránk, barátom! Nekem elhiheted. Ezért gürcölünk.

– Mondd, apát! Mit csináltatok ti, mielőtt nekiláttatok pénzt keresni?

– Mielőtt nekiláttunk pénzt keresni – kezdte az apát –, bizony nagyon csendesen éltünk. Igaz, nem gyötörtük magunkat fárasztó munkával, csak magunkra figyeltünk. Teát ittunk naphosszat, s a Tanításról beszélgettünk. Elmélkedtünk, és hallgattuk a kert madarainak énekét. De akkor szegények voltunk, Lin-csi, nagyon szegények – sóhajtott az apát, s várta, hogy Lin-csi sajnálja őket. De Lin-csi csak ennyit mondott. – Feltaláltad a macskát, jó apát, amelyik se kint, se bent nem fog egeret! – s bár valóban őszintén szánta a csapdába esett apátot, dühösen elviharzott. Soha többé nem látogatta meg azt a kolostort.

A gazdagság kísértése, hogy attól reméld a biztonságod és boldogságod, amit birtokolsz. S pont ez tart vissza az igazán értékes élettől.

Lk 12,13-21

A sokaságból így szólt hozzá valaki: Mester, mondd meg a testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget! De ő így válaszolt: Ember, ki tett engem bírónak fölöttetek, hogy megosszam az örökséget? Azután ezt mondta nekik: Vigyázzatok, és őrizzetek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg. Aztán példázatot mondott nekik: Egy gazdag embernek bő termést hozott a földje. Így gondolkozott magában: Mit tegyek? Nincs hova betakarítanom a termésemet. Majd így szólt: Ezt teszem: lebontom a csúreimet, nagyobbakat építek, oda gyűjtöm be minden gabonámat és javamat, és ezt mondom a lelkemnek: Én lelkem, sok javad van sok évre félretéve, pihenj, egyél, igyál, vigadozzál! Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál? Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.

Viszont nem csak a pénz lehet, amiben ilyen hamis reménységgel reménykedhetünk. A szegény ember azt mondja: ha pénzem lenne, boldog lennék... Az egyedülálló azt mondja: ha lenne feleségem/férjem, boldog lennék... A diák/dolgozó ember azt mondja, ha már péntek lenne, boldog lennék... Ha már nyugdíjas lehetnék, s nem kellene dolgoznom, akkor boldog lennék... A nyugdíjas meg: Ha még szükség lenne rám, boldog lennék...

A boldogság nem valahol a távolban vár. És nem is azt jelenti, hogy valamim megvan, vagy valamin túl vagyok. A boldogság abban rejlik, ha értékes életet tudok élni. Ha azt élem, ami igazán fontos. És ez az igazán fontos leginkább két pontban fogalmazható meg:

Szeresd az Urat!

Szeresd felebarátodat!

Az üdvösséget, az értékes életet – itt és odaát – ajándékba kapod, mert Isten előbb szeretett, s ebből a szeretetből élhettek, szerethettek én is.